

L'Hebdomadaire

Journal un peu chameau

Informations sur le projet AZAWAGH N°13 - Februari 2010

Editeur responsable: Bernard Cardon de Lichtbuer, avenue des Camélias, 75, 1150 Bruxelles

www.azawagh.be

EDITORIAAL

Beste vrienden van Azawagh,

We zijn 5 jaar en 7 reizen verder, zie hier de balans die we kunnen opmaken van ons meeslepend avontuur in Niger: 5 putten gefinancierd, 2 klaslokalen gebouwd, enkele kinderen gepatroneerd, 19 wijfjeskamelen en 2 mannetjeskamelen gekocht.

Om dat allemaal te verwezenlijken was 225.000 € nodig. Onze vrienden de Wodaabe sluiten zich bij ons aan om jullie te bedanken. Jullie te bedanken voor jullie grote vrijgevigheid. Voor jullie aanmoedigingen en jullie hulp bij alle activiteiten die we organiseerden: voorstellingen, concerten, fietstocht, kledingverkoop enz. Dank ook aan onze vrienden drukkers, grafici, webmaster en aan de ploeg familieleden en vrienden.

En nu, wat gaan we nu doen? Voortdoen natuurlijk. Alhoewel ze al betaald zijn, zijn nog niet alle putten afgewerkt. Het aantal scholen en de kwaliteit ervan zijn nog te laag. Om aan de noden te kunnen voldoen zouden er nog 2 bijkomende klaslokalen gebouwd moeten worden. En dan is er nog het probleem van de droogte. Dit seizoen zou een van de slechtste sinds 1984 zijn. We moeten de veehouders dus helpen om deze nieuwe ramp te boven te komen. Hoe? Door hen dringend vervangingsvoedsel te sturen (katoenkoeken of andere) vooraleer de prijzen de hoogte inschieten en er hongersnood heerst.

Omdat de resultaten die we reeds bereikten indrukwekkend waren, doen we nogmaals beroep op uw vrijgevigheid. Bedankt!

Bernard Cardon de Lichtbuer, voorzitter van de VZW AZAWAGH.

Voortgangsrapport van de projecten

Zoals we trouwens later zullen uitleggen zijn we niet ter plaatse kunnen gaan kijken, gezien de onzekerheid die er in het noorden van het land heerst. Door de vele inlichtingen en foto's die we gekregen hebben, kunnen we ons evenwel een goed idee vormen van de toestand.

De putten.

Aan de put van Adjangafa wordt nog steeds gewerkt. Er waren problemen met het vullen. Door de druk van de grondwaterlaag werd klei omhooggestuwd in en naast de buis van de put. Die klei moet eerst verwijderd worden vooraleer de laatste buizen kunnen gelegd worden.

Gelukkig kan de bevolking zich, ondanks de werken, reeds van water komen bevoorradende put van Intifirkit is in zijn eindfase: de laatste meters gaan door bijzonder harde rotsgrond. Het niveau van 70 meter is bereikt. Het einde is voorzien voor binnen enkele weken. Ter herinnering, we hebben een bijdrage gekregen van de Belgische Ontwikkelingssamenwerking waardoor we de laatste factuur kunnen betalen.

De put van Ississiman schiet goed op omdat hij nog in de fase zit waarin gewerkt wordt in minder harde rotsen en ondergrond. We zijn voorbij het punt van 50 meter. De snelheid waarmee de put kan afgewerkt worden zal afhangen van de hardheid van de laatste rotslagen.

De put van Takat heeft uitstekend dienst gedaan tijdens het gehele droge seizoen en schenkt dus algehele voldoening.

De put van In Boraga, die halverwege het seizoen van vorig jaar uitgedroogd was, levert momenteel voldoende water.

De scholen.

Afgezien van wat problemen met het vastmaken van de dakbedekking, heeft het klaslokaal dat we in Adjangafa gebouwd hebben het regenseizoen goed doorstaan.

In Tekinawane stond een school met twee klaslokalen, opgetrokken uit banco (gedroogde modder of klei) en zonder funderingen. Het laatste regenseizoen is het schooltje fataal geworden. Er blijft niets van over. We hebben met spoed een klaslokaal in duurzaam materiaal gebouwd. Er moet dus nog een klaslokaal worden heropgebouwd en, gezien de toename van de schoolbevolking, moet er ook nog een klaslokaal worden bijgebouwd.

Wij onderzoeken welke de beste manier van bouwen is, alhoewel we nog geen euro hebben om met de bouw te beginnen.

De leraars danken de gulle peters voor het aanvullend loon dat ze ontvangen. Rekening houdend met de zeer primitieve werkomstandigheden is dit een meer dan verdiend supplement.

Peterschap over de kinderen van Niamey

Tijdens ons geïmproviseerd verblijf in Niamey hebben we de gelegenheid gehad om de petekinderen te ontmoeten. We hebben kunnen zien welke vorderingen ze gemaakt hebben en we zijn van plan om tegen het einde van het schooljaar een grondige evaluatie te maken.

Ongetwijfeld zullen sommigen onder hen hun studies niet verder kunnen zetten. Het plotselinge overlijden van een van Ortoudo's verwanten, een vader van 13 kinderen die reeds door Ortoudo gesteund werd, stelt ons bovendien voor het probleem van de opvang van sommige van die kinderen. Wij zoeken dus peters voor de kinderen die in Niamey zullen blijven om er verder naar school te gaan. De kleine Foureira, een begaafd kind dat we goed leren kennen hebben, is zeker al kandidaat (rechts onderaan op de foto).

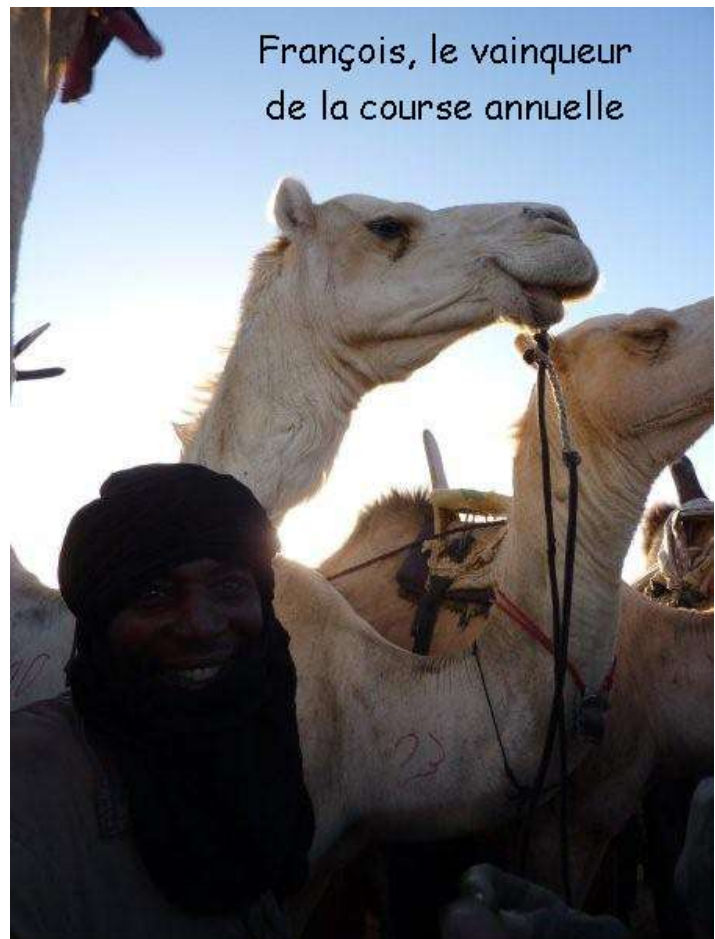
De kamelen

Momenteel hebben we 19 wijfjeskamelen die ondergebracht zijn bij verscheidene families. De 7 laatste aanwinsten, die we deze zomer gekocht hebben, hebben nog niet de tijd gehad om jongen te krijgen, en wij weten niet hoeveel er drachtig zijn. Wij hopen dus dat de mannetjeskameel, François genaamd, die we deze zomer gekocht hebben dank zij de vrijgevige steun van een onzer vrienden, zich goed van de hem toevertrouwde taak gekweten heeft ...

Wat wij daarentegen wel weten is dat hij zich onlangs onderscheiden heeft door de jaarlijkse koers te winnen. Ter herinnering, de wijfjeskamelen die vorig jaar gejongd hebben, hebben tijdens het gehele droge seizoen melk gegeven, 's ochtends, 's middags en 's avonds, dit terwijl de koeien reeds lange tijd niks meer gaven.

De "kamelentak" van ons project draagt reeds rijpe vruchten.

François, winnaar van de jaarlijkse koers

De plaatselijke overheden erkennen ons werk :

Republiek Niger
Regio Tahoua
Departement Tchintabaraden

VERSLAG VAN HET BEZOEK AAN DE SOCIALE BASISVOORZIENINGEN
DIE DOOR DE VERENIGING KAOURITEL AL VERWEZENLIJKT WERDEN
EN MOMENTEEL NOG VERWEZENLIJKT WORDEN
IN HET DEPARTEMENT TCHINTABARADEN

I. Inleiding

In het kader van haar werkzaamheden in het Departement Tchintabaraden — die zich vooral situeren op het vlak van het uitbouwen van de sociale basisvoorzieningen om aldus, met de financiële steun van de in België gebaseerde vereniging Azawagh, bij te dragen tot de verbetering van de levensomstandigheden van de bevolking — heeft de vereniging Kaouritel een afoordinging samengesteld die samen met de prefecturale en gemeentelijke bestuursorganen en met de technische kaders van het departement een aantal van die voorzieningen heeft bezocht.

Die afoordinging die op 2 januari 2010 verscheidene sites heeft bezocht bestond uit :

- Abankawel Iltinine, Secretaris-generaal van de Prefectuur Tchintabaraden
- Hatari Mohamed, vertegenwoordiger van de burgemeester van de stadsgemeente (commune urbaine) Tchintabaraden
- Kader Allitinine, departementshoofd van de Dienst voor Watervoorziening
- Ali Hamadou, directielid van de Dienst Landbouwtechniek
- Ourtoudou Bermo, van de Vereniging Kaouritel
- 2 chauffeurs en 3 veiligheidsagenten

II. Verloop van de missie

De afoordinging heeft in elke site eerst de verwezenlijkte voorzieningen bezocht en heeft zich daarna onderhouden met de bevolking. Hiernavolgende tabel biedt een overzicht van alle voorzieningen die de afoordinging bezocht heeft.

Sites	Verwezenlijkte of in uitvoering zijnde voorzieningen	Opmerkingen
Adjangafa	Een met cement bezette put	Werken om de put te laten vollopen zijn bezig
	Een klaslokaal	
	Een opslagplaats voor de refter	
Tekinawane	Een klaslokaal	
	Een opslagplaats voor de refter	
Takat	Een met cement bezette put	
Intifirkit	Een met cement bezette put	Werken zijn bezig : 70 m.
Ississiman	Een met cement bezette put	Werken zijn bezig: 9m

De gesprekken die in elke plaats met de bevolking gevoerd werden gingen over de inrichting en het onderhoud van de voorzieningen die verwezenlijkt werden conform de in Niger van kracht zijnde reglementering. De autoriteiten hebben niet nagelaten om op elke site in het bijzijn van de bevolking de vereniging Kaouritel en de geldschieter (vereniging Azawagh) te bedanken omdat ze aldus bijdragen aan het bereiken van de doelstellingen van het Nationaal Beleidsplan dat ertoe strekt de armoede te verminderen door het tot stand brengen van sociale basisvoorzieningen. .

Tot slot hebben ze de vereniging Kaouritel aangemoedigd om verder te gaan met het verwezenlijken van sociale basisvoorzieningen.

Voor de afoordinging :

Hatari Mohamed

Onze reis

Marie-Claire en ikzelf hadden erover gedacht om dit jaar van ons verblijf in Afrika gebruik te maken om een beetje aan toerisme te doen, uiteraard op onze kosten. We hebben dus bij onze heenreis een ticket voor Ouagadougou gekocht waar Hama, onze gids, ons reeds opwachtte, samen met onze chauffeur Ali en met Ortoudo die altijd klaarstaat om ons te begeleiden en te beschermen.

Op het programma: op onze reis naar Niamey enkele parken en natuureservaten bezoeken.

Onze gids Hama, die ik verleden jaar samen met Léon Bourdouxhe ontmoet heb in Park W., bleek een voortreffelijk reisgezel. Hij noemde ons "de ouders" of "papa" en "mama". Levendig, opgewekt en groot natuurkenner, met inbegrip van de Latijnse benamingen.

We zijn onze reis begonnen in het Nazingapark ten zuiden van Ouaga. Daarna hebben we de weg van Ouaga naar Niamey genomen om vervolgens halt te houden in Fada Ngourma.

Ons nichtje Pascaline heeft daar een kleuterschooltje opgericht waar Montessorionderwijs wordt gegeven. Prachtwerk.

We hebben een boeiende en stimulerende ontmoeting gehad met Ludovic Thombiano, de verantwoordelijke voor de Fondacio pour l'Afrique. Koploper wat geestdrift betreft.

Daarna zijn we vertrokken richting Pendjaripark in Benin. Helaas waren de pistes onberijdbaar en hebben we rechtsomkeer moeten maken en zijn naar Park W. ge-

gaan. Halte bij de watervallen van Koudou, dan naar Tapoa. Olifanten, kobwaterbokken, sabelantilopen, buffels, wrattenzwijnen, krokodillen, maar jammer genoeg geen leeuwen. En ook veel vogels, reigers, ooievaars, gieren, arenden, enz.

Een geslaagde fotosafari.

Bij onze aankomst in Niamey werden we verwelkomd door "onze familie" in Niger. De volgende dag hebben we een bezoek gebracht aan de Belgische

ontwikkelingssamenwerking. We werden ontvangen door Philippe Lambilliotte die ons gebrieft heeft over de veiligheidssituatie en ons ten stelligste afgeraden heeft om naar het noorden te gaan.

Zelfde verhaal bij onze vriend Khalid Ikhiri, voorzitter van de Nigerese Vereniging voor de mensenrechten (ANDDH) die ons zei: "Ik ben te zeer op jullie gesteld om jullie te laten vertrekken".

Verandering van programma en daar zaten we dan, geblokkeerd in Niamey. Ortoudo is in onze plaats op zending vertrokken en heeft verslag uitgebracht van de voortgang van de werkzaamheden, met foto's ter illustratie. Na ons vertrek is hij teruggekeerd om zijn verslag af te maken.

Onze ervaring als "gijzelaars" in de handen van onze Wodaabevrienden in Niamey is zeer boeiend gebleken. Het was leerrijk om in de stad Niamey te leven, in een arme buurt, en te zien hoe men zijn plan kan trekken om er te overleven. Afgezien van enkele grote lanen zijn de straten niet meer dan paden, vol putten en bezaait met vuilnis.

Openbaar vervoer is er niet. Zonder wagen kan men dus niet naar de marché central. Afgezien van enkele plaatijzeren barakken, waar men enkele levensnoodzakelijke producten verkoopt, zijn er geen buurtwinkels. Verse producten zijn er niet.

Voor de vele kinderen die rond het huis van Ortoudo en Dela draaiden, hebben wij de rol van grootouders gespeeld: bezoek aan de zoo, gezelschapsspelletjes, enz.

Maar we hebben ook het Africapsud-project van Nathalie van Innis bezocht, een tweedaagse tocht met een pinasse over de rivier gemaakt, inclusief een bivak op een eiland, we hebben de dansen bijgewoond die werden opgevoerd door de jongeren uit het naburige dorp, we zijn twee zondagen naar de mis geweest in de kathedraal van Niamey, in de grootse sfeer van de Afrikaanse misvieringen. Gelukkig hadden we wat lectuur meegebracht, wat meerdere kilometer in het rond was er geen boekhandel.

We keren gelukkig terug, gelukkig met de nieuwe ervaringen die we hebben opgedaan, gelukkig omdat we onze Wodaabe-vrienden beter leren kennen hebben, omdat we konden ervaren hoe ze, ondanks hun moeilijke levensomstandigheden en de dramatische vooruitzichten, hun waardigheid en hun levensvreugde bewaren.

Zowel de kinderen als de volwassenen hebben constant zorg besteed aan de grootouders die wij waren. Wij waren er echt thuis.

Bedankt Dela voor uw onthaal

*Een van de petekinderen, Tiguiré, de zoon van Ortoudo, schrijft ons.
Hij is 13 jaar en zit in klas CM2, te vergelijken met ons 6de leerjaar van de lagere school.
We hebben de originele spelling en interpunctie niet gewijzigd.
Het handschrift is perfect leesbaar.*

Redaction de Tiguiré 21.01.10

Sujet : racontez votre vacances

Introductions.

J'au veut vous racontez comment je passe mes vacances à ajangafa.

Développement.

La veille du voyage je nous allons payer les bille(ts) de Sonitrave (ligne d'autobus Niamey-Agadez) pour Niameys-Tabalak moi et mon groupe qui son Tiguiré, Ali, Aïchatou, Deïla et Fourera on nous a dit que les bus va partir a 6 h pour Tabalak nous avons tous préparé nos affaires .

A 5h30, Dela et le chauffeur va nous amener à la Sonitrave.

On enregistre nos bagages on se dit Aurevoir tout à coup la pluie commence ont nous dit de rentrer dans le bus nous avons quitté à 6 h00 de Niamey

Ont arrivent à Tabalak à 14h. Vois là maintenant ont va payer les taxi de brousse on arrive à Tchintabaraden à 18h ont ...pour nous amene(r) chez Agali ; taxi

Il nous a bien accueilli chez lui

Le lendemaint ce le marché de tchintabaraden c'est un dimanche (tout le) monde est venu nous acquie (accueillir) à tchintabaraden moi jé acheté un sacs de riz et 3 cartons de macaroni et un sac de mil à 16h nous allons à tchinta pour ajangafa.

La famille nous attends saleureux voilà on arrive ont descent de la voiture de joie ont se salut tous la famille etaient content in peut plus tard on les donne le petit cadeaux pour la famille

Je lendemain visite on a vue le voire le nouveau puits de ajangafa et la nouvelle classe

C'est vraiment c'est jour inoubliable

Je vue le vaches les chameau les chevres, tout tout.

C'est vacances là est inoubliable

Conclusion

Je était vrement un vacances inobliables pour moi c'est le plus belle vacances que je ne jamais fait dans ma vie.

Rampspoed

Niger, dat inzake menselijke ontwikkelingsindex en BBP samen met Haïti de weinig benijdenswaardige laatste plaats in het peloton inneemt, heeft ook nog wat rampspoed te bieden. Het gaat vooral om volgende drie catastrofes

1. Een klimaatcrisis gevolgd door een grote voedselcrisis.

Het regenseizoen is ernstig ontregeld geweest. Laattijdige regenval in november heeft ertoe geleid dat de weidegronden zijn gaan rotten (lees hierover het artikel "Sahel + regen = hoera?" op de volgende bladzijde).

Zoals een Nigerese vriend ons schrijft: "de zaken die we reeds op 31 oktober 2009 hebben gezegd, hebben ons de woede van de machthebbers op de hals gehaald." En hij voegt eraan toe: "de toestand van de herders en de voedselsituatie is catastrofaal, het is de stille dood."

Sommigen hebben het over een hongersnood die 7,5 miljoen Nigerezen zou treffen op een totale bevolking van 15 miljoen.

Laatste berichten: <http://www.temoust.org/l-onu-s-engage-a-aider-le-niger-a,13348>

2. Een ernstige regeringscrisis.

President Tandja heeft gevraagd om een derde presidentieel mandaat te mogen uitoefenen, terwijl de grondwet zulks formeel verbiedt. Hij heeft hoe dan ook het Grondwettelijk Hof, het Parlement en zijn regering ontbonden en hij heeft een referendum georganiseerd. Het is niet eens de moeite om het te vervalsen. Wanneer tot 80% van de bevolking ongeletterd is, kan men om het even welke uitleg geven aan een volksraadpleging.

De Europese Unie heeft ermee gedreigd haar hulp stop te zetten (1/3 van de nationale begroting) indien hij zijn houding niet wijzigt en ook de Unie van West-Afrikaanse Staten oefent druk uit. Tot nog toe wil hij van geen wijken weten.

De toestand zit dus volledig vast met het risico dat de hulp geblokkeerd wordt: het zijn nog maar eens de armen die het gelag zullen betalen.

3. Terroristische bewegingen in het grensgebied met Mali en in de woestijn.

De laatste tijd werden verscheidene niet-opgeëiste aanslagen gepleegd.

De Nigerezen begrijpen er niets van en zijn ongerust.

Het zijn niet langer "hun bandieten" die hen teisteren (Toearegrebellen uit het Aïr-gebergte), diegenen die zij kennen en met wie ze zich verzoend hebben.

De beschuldigingen vliegen door elkaar: Al Qaeda Maghreb (met basissen in Mauritanië en Mali), de grote mogendheden (grondstoffen van strategisch belang: uranium en aardolie), de met de drugshandel gerelateerde internationale criminaliteit.

Sahel + regen : hoera?

Het regenseizoen (dat min of meer samenvalt met onze zomer) heeft in Niger voor het tweede opeenvolgende jaar uitzonderlijk weinig weidegrond opgeleverd. De enige regio waar er voldoende was bevindt zich ten zuiden van In-Gall, de streek waar "mijn familie" het grootste deel van het jaar een nomadenbestaan leidt. Reeds in september en oktober bemerkte men aanzienlijk meer beweging, want alle nomaden gaan natuurlijk daar waar er iets te grazen valt.

Die bezoekers zijn in elk geval niet lang gebleven. Eind oktober - begin november heeft het van Abalak tot ver ten noorden van In-Gall geregend, soms zeer hevig, zoals dat enkel in het regenseizoen voorkomt

Men zou denken dat water in de Sahel altijd goed nieuws betekent. Een korte en lichte regenbui is inderdaad welkom, dat verfrist. Maar eens het gras verdroogd is en aldus het proviand vormt voor de maanden zonder regen, maakt een zware of lange stortbui alles kapot.

Normaal gezien leggen de dieren tijdens het regenseizoen een stevige lichaamsreserve aan en vermageren zij geleidelijk in de loop van de daaropvolgende maanden. Nu zijn de dieren al te mager uit de vorige zomer gekomen en liggen er nog maanden van schaarste in het verschiet. Het zal dus nodig zijn om zemelen of katoenzaad aan het voedsel toe te voegen, maar dat kost geld.

Goed nieuws voor de zaadhandelaars : de recordhoogten die de prijzen voor gierst, rijst, zemelen en katoenzaad tijdens de schaarste van vorig jaar hebben gehaald, zijn vandaag reeds overschreden. De nomadische veehouders zullen over enkele maanden waarschijnlijk geruïneerd zijn en de meeste dieren zullen het niet overleven. Wat een sympathiek systeem toch, die vrije markt!

En ook de komende zomer zal weinig weidegrond opleveren, met of zonder regen. Wanneer dergelijke stortbui zich buiten het seizoen voortdoet, beginnen de vele graszaadjes, die op de nieuwe regenval wachten, te ontkiemen. Maar daarna regent het niet meer en is het in elk geval te koud 's nachts. Die gekiemde zaadjes sterven dus en kunnen uiteraard geen tweede keer meer kiemen.

De rondtrekkende veehouders wisten natuurlijk zelf heel goed hoe ze met dergelijke situatie moesten omgaan: flexibel blijven en vooral verder naar het zuiden trekken.

Jammer genoeg werpt die strategie steeds minder vruchten af.

Vooreerst neemt de landbouw steeds meer grond in, de beste weidegronden van voorheen zijn nu velden geworden (die eerder weinig produceren).

Daarnaast hebben de organisaties voor ontwikkelingssamenwerking aan de landbouwers geleerd om hun "inkomensgenererende activiteiten" te diversifiëren.

Traditioneel had elke bevolkingsgroep zijn specialiteit. Nu houden vele landbouwers ook enkele dieren en hebben ze (het aanbod van) de veehouders niet meer nodig. Bovendien maaien de landbouwers ook nog eens het gras op de voor iedereen toegankelijke terreinen die binnen hun gebied liggen, om het daarna te verkopen aan de naar daar afzakkende veehouders.

Vaak staan de boeren de veehouders uit het noorden niet meer toe om hun dieren na de oogst op de velden laten grazen. Zij hebben immers geleerd om het loof te mengen met de mest van hun eigen dieren om er meststof van te maken.

Nu ja, volgens sommige heersende landbouwtheorieën is het eenvoudigweg helemaal niet goed voor de bodem dat hij door dieren vertrappeld wordt.

Een actiepunten dat tijdens jaren van tekort, zoals dit jaar en vorig jaar, steeds terugkeert in de beleidsplannen van Niger is "de veehouders ertoe aanzetten om tijdig naar het zuiden af te zakken". In werkelijkheid wordt er niets gedaan om hun verblijf ginds doenbaar te maken.

Het is dus belangrijk dat de veehouders, door deel te nemen aan de burgermaatschappij, zelf meer druk uitoefenen opdat er rekening zou gehouden worden met hun belangen.

Iez Thiry

Iez komt uit Antwerpen. Doordat ze vaak bij een Wodaabe-familie ten zuiden van In Gall verblijft, kent zij de problemen van de nomaden heel goed. Bovendien raadt zij de vereniging Djingo aan, een collectief van veehouders uit de Nigerese Sahel (www.djingo.net)

Noodhulp

Het gebrek aan weidegronden dreigt een aanzienlijke sterfte te veroorzaken onder de veestapel van de nomaden uit de Nigerese Sahel. Hun koeien zijn hun kapitaal. Ze dreigen dus tenonder te gaan. Wij kunnen hen helpen door veekoeken te kopen. Voor de dorpen Adjangafa en Tekinawane wordt de hoeveelheid die vereist is om deze periode te overbruggen op 50 ton geschat. Tegen 150.000 FCFA per ton maakt dat 7.500.000 FCFA of 11.250 €

Azawagh heeft besloten om tussen te komen voor een bedrag van

6.000 €, (hetzij 4.000.000 FCFA)

Wij rekenen op uw vrijgevigheid
om deze som bijeen te brengen

U kunt uw giften storten
op de volgende rekeningen

**Rekeningnummer : 001-4819226-51 van VZW AZAWAGH
IBAN : BE75 0014 8192 2651 - BIC : GEBABEBB
met de mededeling : "gift Azawagh-veekoek".**

**Om in aanmerking te komen voor fiscale aftrekbaarheid van uw giften
kunt u storten op rekeningnummer 736-4020399-07 van Volens
met de mededeling : "gift Azawagh-veekoek".**

De vereniging Azawagh maakt deel uit van de
solidariteitsgroepen die verbonden zijn met de NGO VOLENS

